

شماره	مسئله و توجیه آن	متن اصلی قانون	تعدیلات پیشنهادی
۱	<p>ضرورت نشر اطلاعات مربوط به پرداخت‌های پولی در سطح پروژه و ارقام تولید توسط دولت و شرکت‌ها</p> <p>نشر اطلاعات در مورد کیفیت مواد استخراج شده و جزئیات پرداخت‌های پولی بین شرکت‌های استخراجی معادن و دولت، ابزار حیاتی برای ایجاد شفافیت است-- نشر این اطلاعات به ما کمک خواهد کرد تا این مسئله را آسانتر درک کنیم که، آیا استخراج غیرقانونی و یا سایر سوء استفاده‌ها از معادن صورت گرفته است یا خیر، و آیا مالیات آن بطور کامل به خزانه دولت انتقال داده شده است یا خیر (به ویژه در پروژه‌های بزرگ با نظرداشت طرح‌های پیچیده تجاری و ترتیبات خارجی که بسیاری از شرکت‌های استخراجی بین المللی از آن استفاده می‌کنند). دولت افغانستان تعهد سپرده است تا بعضی از این اطلاعات را از طریق اداره ابتکار شفافیت صنایع استخراجی (EITI)، نشر نماید، اما تطبیق آن به ندرت اتفاق افتاده است: گنجاندن این شرایط در قانون تا حد زیادی باعث تامین شفافیت در این مورد خواهد شد.</p>	<p>ماده ۱۰۰ قانون معادن افغانستان صراحت دارد که: وزارت معادن و پترولیم، وزارت مالیه، دارندگان جواز، قراردادی‌ها و سایر ادارات ذیربط مکلف اند، به منظور مدیریت شفاف و مؤثریت عواید معادن، شرایط و معیارهای اداره ابتکار شفافیت صنایع استخراجی را رعایت و عملی نمایند.</p> <p>ارجاع نشر اطلاعات مربوط به معادن در ماده 100 قانون معادن افغانستان به اداره «ابتکار شفافیت صنایع استخراجی» EITI حایز اهمیت می‌باشد، اما هیچ نوع جزایی برای عدم رعایت آن در نظر گرفته نشده و سقف عمده که اداره ابتکار شفافیت صنایع استخراجی برای تحت پوشش قراردادن معادن تعیین نموده است ممکن است بخش مهمی از سکتور معادن را در بر نگیرد. حفاظت قویتر، نیاز به ایجاد شفافیت مستقیم دارد (در صورتی که هم‌چنان مراجعه به اداره ابتکار شفافیت صنایع استخراجی مد نظر باشد). این اقدام، هیچ جایی را برای غفلت و یا ابهام باقی نمی‌گذارد و باعث اقدامات و تدابیر بیشتری به منظور حفاظت از معادن افغانستان در برابر سوء استفاده‌ها می‌شود.</p>	<p>ماده جدید ۲۲: شفافیت در مورد اطلاعات مربوط به معادن.</p> <p>(۱) وزارت معادن و پترولیم به صورت منظم و به موقع اطلاعات ذیل را نشر می‌کند:</p> <ul style="list-style-type: none"> • کمیت، نوعیت و درجه تمام مواد معدنی تولید شده تحت هر جواز استخراج معادن باید طبق جوازهای انفرادی تشریح و فهرست گردند. • جزئیات تمام پرداخت‌های پولی به نهادهای دولتی و از نهادهای دولتی در رابطه به جواز استخراج معادن، باید طبق جوازهای انفرادی تشریح و فهرست گردند. • سایر پرداخت‌های پولی بین نهادهای دولتی و شرکت‌های سکتور استخراج معادن، دارندگان جواز یا متقاضیان جواز، در مطابقت با مقررات نافذ. <p>(۲) اطلاعات فوق در وب سایت وزارت معادن به شکل معیاری که به آسانی در دسترس عموم باشد، نشر شده و الی ۵ سال بعد از ختم مدت اعتبار جواز در آن جا حفظ و نگهداری می‌شود. بعد از ختم این دوره، این اطلاعات آزادانه طبق درخواست در دسترس (همگان) قرار خواهد گرفت.</p>

		<p>به منظور مؤثریت بیشتر، این اطلاعات باید اندکی فراتر از حدود شرایط ابتکار شفافیت صنایع استخراجی (EITI) مطرح شده، و به سطح پروژه‌های انفرادی تقسیم گردند.</p>	
<p>ماده جدید ۱۶: مالکیت اصلی ذینفع</p> <p>(۱) تمام شرکت‌هایی که متقاضی و خواهان اشتراک در مزایده جواز استخراج معادن اند، باید اطلاعات درست و دقیق در مورد مالکیت اصلی ذینفع خویش را منحصراً بخشی از اسناد درخواست و یا اسناد مزایده شان به ریاست مربوطه وزارت معادن و پترولیوم ارائه نمایند. در تمام مدت اعتبار جواز، دارندگان آن وزارت معادن و پترولیوم را در جریان یک‌ماه از تغییر در اطلاعات متذکره باید آگاه سازند. وزارت معادن و پترولیوم همه اطلاعات مالکان ذینفع را به شکل که برای عموم قابل دسترس باشد در وب سایت خود از زمان تسلیم دهی آن الی شش ماه پس از ختم داوطلبی ناموفق و یا پنج سال پس از ختم مدت اعتبار جواز اعطاء شده، حفظ و نگهداری خواهد کرد. عدم ارائه اطلاعات صحیح و در مطابقت با مقررات این قانون می‌تواند سبب ابطال درخواست جواز شده و زمین‌های لغو جواز صادره را فراهم نماید.</p> <p>تعدیل فقره (۱) و (۵) ماده ۱۶</p> <p>۵. شرکت‌هایی که ذوات مندرج لست فوق و یا سایر اشخاص برجسته سیاسی طبق مقررات این قانون، در آن منفعت مستقیم یا غیر مستقیم</p>	<p>طرح تعدیل که وزارت معادن و پترولیوم بالای آن کار می‌کند، به این مسأله تأکید می‌نماید که: «(۶) وزارت معادن و پترولیوم مکلف است تا در جریان مدت ۱۰ روز پس از عقد قرارداد و یا اعطای جواز، اطلاعات (تمام) قراردادهای استخراجی معادن و جواز استخراجی معادن را همراه با قراردادهای فرعی و اسم سهام‌داران و مستفیدشوندگان مستقیم شان نشر نماید.»</p> <p>اگر چه این اقدام می‌تواند یک گام مهم رو به جلو باشد، اما مستفیدشوندگان (اشخاص ذینفع) غیرمستقیم این شرکت‌ها را تحت پوشش قرار نمی‌دهد، و از طرف دیگر، هیچ نوع مجازاتی را برای عدم نشر این اطلاعات در نظر نگرفته است. در عمل، یک قرارداد می‌تواند سال‌ها بدون هیچ گونه آگاهی عمومی، نشر نشده باقی بماند.</p> <p>فقره (۲) ماده ۱۶ قانون فعلی معادن دارای بعضی احکام مثبت می‌باشد، که در آن لستی از مقاماتی را ذکر نموده است که دارندگان آن‌ها از داشتن جواز استخراج معادن منع شده اند. به هر حال، گروه‌های مشخص شده (در لست فوق الذکر)، اکثر اشخاص مهم سیاسی</p>	<p>ضرورت نشر "مالکیت ذینفع" شرکت‌های استخراج معادن و ممنوعیت واضح در برابر اعضای پارلمان، مامورین امنیتی و سایر اشخاص دولتی دخیل در کار استخراج معادن</p> <p>ترتیبات لازم به منظور مخفی کردن مالکیت اصلی این شرکت‌ها، عنصر مشترک در معاملات فاسد و فریبکارانه در سراسر جهان می‌باشد.</p> <p>به منظور ایجاد طرزالعمل‌های قانونی شفاف، قانون باید در رابطه به شرکت‌های متقاضی صدور جواز منابع طبیعی، طوری تعدیل گردد تا در مرحله نخست اطلاعات درست را در مورد مالکین اصلی ذینفع خویش ارائه نمایند — این اطلاعات عبارت است از هویت اشخاصی که کنترل قابل توجهی بالای شرکت داشته و یا منفعت قابل توجهی را از فعالیت‌های شرکت کسب می‌نماید. اطلاعات (در باره اشخاص ذینفع) باید قبل از طی</p>	<p>۲</p>

<p>د/شته باشند یا در غیر آن، مالکیت ذینفع داشته باشند.</p> <p>به تعاریف اضافه گردد: «مالکیت اصلی ذینفع»</p> <p>مالکیت اصلی ذینفع متعلق به آن اشخاص حقیقی یا حکمی می‌باشد که مالکیت مستقیم و یا غیرمستقیم بالای شرکت متذکره داشته باشند و یا منفعتی را در قسمت ملکیت یا دارایی متعلق به شرکت داشته باشند (مانند دریافت عواید، و یا سطحی از قدرت تصمیم‌گیری در استعمال دارایی متذکره) حتی زمانی که مالکیت (عنوان) رسمی شرکت تحت اسم نهادی (شخص) دیگری بوده باشد.»</p>	<p>را تحت پوشش قرار نمی‌دهد، و مالکیت غیرمستقیم شرکت‌های فوق‌الذکر را بطور صحیح مشخص نمی‌سازد، و از طرف دیگر، هیچ نوع مکانیزمی وجود ندارد تا شرکت‌ها را ملزم بسازد تا اطلاعات مربوط به مالکین واقعی و ذینفع خود را به طور مشخص ارائه نمایند.</p> <p>فقره‌های (۲) و (۵) ماده ۱۶ قانون معادن به لس‌ت اشخاص ممنوعه به این ترتیب می‌افزاید که:</p> <p>۵. «شرکت‌هایی که ذوات مندرج ماده یکصد و پنجاه و یکم (۱۵۱) قانون اساسی افغانستان، در آن منفعت مستقیم و یا غیرمستقیم داشته باشند».</p> <p>در اینجا دو مشکل وجود دارد. اول اینکه ماده ۱۵۱ قانون اساسی به لس‌ت کوچکتر اشخاص در مقایسه با فقره (۲) ماده ۱۶ قانون معادن افغانستان اشاره می‌کند—مثلاً (این فهرست) شامل اعضای قوای مسلح و اعضای پارلمان نمی‌شود. این مسأله به اعضای پارلمان و افراد بلند رتبه نظامی اجازه می‌دهد تا از نگاه قانونی از منافع جواز استخراج معادن تا وقتی که مالک آن نباشند—به عنوان خلأ قانونی- استفاده نمایند.</p>	<p>مراحل و بررسی مزایده، در دسترس عموم مردم قرار گیرد. تمام مالکین شرکت‌های استخراجی معادن که اشخاص برجسته سیاسی در داخل و خارج افغانستان محسوب می‌گردند، حتی زمانی که واجد شرایط لازم برای درخواست جواز هم باشند، باید اطلاعات آن‌ها در دسترس عامه مردم قرار گیرد. هر نوع کوتاهی در قسمت شریک ساختن اطلاعات درست به هر دلیل ممکن، باید دلیلی برای لغو خودبه‌خودی جواز شرکت متذکره باشد (و هم‌چنین دلیلی برای سلب صلاحیت).</p> <p>در حال حاضر، فقره‌های (۱) و (۲) ماده ۴۲ قانون معادن افغانستان، سهام‌داران (شرکت‌های استخراج معادن) را ملزم می‌سازد تا اطلاعات متذکره را در دسترس حکومت قرار دهد، در حالی که هیچ نوع الزامیت در زمینه در دسترس قرار دادن این اطلاعات به عموم مردم وجود ندارد. اطلاعات در مورد اشخاص ذینفع (مستفیدشوندگان) غیرمستقیم این شرکت‌ها نیاز نیست. قانون نه تنها باید نشر اطلاعات مربوط به سهام‌داران این شرکت‌ها را الزامی سازد، بلکه انتشار اطلاعات مربوط به مالکان حقیقی نهایی آنها را نیز باید الزامی سازد، به دلیل این که شرکت‌های استخراج</p>
--	---	--

		<p>معادن اغلب از زنجیره پیچیده مالکیت استفاده می‌کنند و امکان دارد سهام‌داران مستقیم، در حقیقت شرکت‌های میانجی باشند که اطلاعات بسیار اندک و یا هیچ نوع اطلاعاتی در مورد آن‌ها در دسترس عامه مردم نباشد.</p>	
<p>تعدیل ماده ۱۸: جواز</p> <p>(۵) جواز، اجازه نامه‌ها و قراردادهای استخراج معادن، همراه با تمام اسناد فرعی مربوط به تطبیق و مالکیت قرارداد، به شکل قابل دسترس برای عامه مردم در وبسایت وزارت معادن و یا سایر وبسایت‌های معتبر در خلال ده (۱۰) روز بعد از اعطای قرارداد، نشر شده، و برای مدت حداقل یک ساله بعد از تاریخ فسخ اعتبار قرارداد، حفظ و نگهداری خواهد شد. بعد از این دوره، این جوازها، اجازه نامه‌ها و قراردادهای طبق تقاضا بطور رایگان در دسترس عامه مردم قرار داده می‌شود. تا زمانی که اسناد فوق‌الذکر در وبسایت معتبر نشر نشده باشد، همچو جوازها، اجازه نامه‌ها و قراردادهای قابل اجرا نبوده و معتبر شناخته نمی‌شوند.</p>	<p>فقرة (۶) ماده ۲۳ قانون معادن مشعر است: «وزارت معادن و پترولیوم مکلف است، شرایط و ضوابط مندرج قرارداد انکشاف منرال‌ها و سایر قراردادهای را که طبق احکام این قانون عقد نموده است، را در خلال مدت ده (۱۰) روز بعد از عقد آن نشر نماید. نشر اطلاعات شخصی و هر نوع اطلاعات مربوط به امنیت کارکنان و طرز اجرای عملیات بدون موافقه کتبی طرفین صورت گرفته نمی‌تواند. اما این شرط تنها در مورد قراردادهای انکشاف منرال‌ها تطبیق می‌گردد - اما این شرط صرفاً در مورد قراردادهای انکشاف منرال‌ها قابل تطبیق است، در حالی که اکثریت قراردادهای و یا قراردادهای عادی را شامل نمی‌شود.</p> <p>ماده ۴۱ قانون معادن اجازه دسترسی عامه مردم را به دفاتر ثبت جوازها و اسناد غیر مجرم را می‌دهد، اما این مسئله همچنان یک مانع قابل ملاحظه در برابر شفافیت کامل است. در حالی که فرمان شماره ۴۵ مورخ ۲۶ جولای ۲۰۱۲ ریاست جمهوری، دستور نشر</p>	<p>۳</p> <p>تصریح در خصوص این‌که قرارداد منابع طبیعی تنها بعد از علنی ساختن آن مدار اعتبار می‌باشد.</p> <p>شفافیت و حسابدگی زمانی تضمین می‌شود که قرارداد در دسترس عامه مردم قرار گیرد. این اقدام امکان فساد را در انعقاد قرارداد کاهش می‌دهد.</p>	

	<p>اطلاعات مربوط به قراردادها را می‌دهد، تعدادی از این قراردادها هنوز هم نشر نشده اند. امکان دارد این کار به دلایل فنی صورت نگرفته باشد، اما کاملاً واضح است که وجود یک مکانیزم خودکار از وقوع این موضوع جلوگیری کرده و شفافیت قراردادها را در آینده تضمین می‌کند.</p> <p>طرح تعدیل که وزارت معادن و پترولیوم بالای آن کار می‌کند، بیان می‌کند که:</p> <p>«(۶) وزارت معادن و پترولیوم مکلف است تا در جریان مدت ۱۰ روز پس از عقد قرارداد و یا اعطای جواز، اطلاعات (تمام) قراردادهای استخراجی معادن و جواز استخراجی معادن را همراه با قراردادهای فرعی و اسم سهام‌داران و مستفیدشوندگان مستقیم شان نشر نماید.»</p>		
<p>تعدیل ماده ۱۹: انواع جوازها، و مراحل و مراجع اعطای آن</p> <p>(۴) طرزالعمل داوطلبی برای تحصیل حقوق منرال‌ها باید باز، شفاف، طبق سیستم بی‌طرف تدارکات، بر اساس کنترل مؤثر بودجه و مخارج، و شرایط گزارشدهی طرح شده به منظور حصول مؤثریت، اقتصادی بودن، جلوگیری از سوء استفاده‌ها و هدر رفتن عواید دولت، و فرصتی عادلانه برای اشتراک در داوطلبی‌ها توسط تمام پیشنهاد دهندگان آتی باشد. نحوه داوطلبی و سایر امور مربوط به صدور جواز در مقررات مربوط تنظیم می‌گردد، که شامل موارد ذیل می‌باشد:</p> <p>(الف) طرزالعمل شفاف برای اجرای مراحل داوطلبی و تخصیص، و</p>	<p>در جزء ۵ فقره (۱) ماده ۱۰ آمده است که وظایف وزارت معادن و پترولیوم شامل نظارت از مراحل داوطلبی و حصول از شفافیت و عادلانه بودن آن مطابق احکام این قانون و مقررات مربوطه می‌باشد. ماده ۱۹ فقره (۴) ماده ۱۹ بیان می‌نماید که: نحوه داوطلبی (مزایده) و سایر امور مربوط به صدور جواز در مقرره مربوط تنظیم می‌گردد. به هر حال، بعضی از تدابیر محافظتی مشخص برای حکومت‌داری خوب وجود دارد که باید شامل خود قانون شود نه مقررات.</p>	<p>قراردادن یک شرط مبنی بر اینکه قراردادهای استخراج معادن باید طبق اصول مناسب شفافیت و رقابت به اشخاص واجد شرایط اعطا شده، و در آن اصل عدالت و انصاف رعایت شده و ضمانت‌های واضح در برابر سوء استفاده‌ها وضع گردد.</p>	<p>۴</p>

<p>معیارهای پیش شرط کاملاً تعریف شده؛ قبل از آغاز مراحل داوطلبی تهیه شده و به صورت یکسان بالای تمام متقاضیان تطبیق می‌گردد؛</p> <p>ب) مشوره و اطلاع رسانی مناسب و بموقع به عامه مردم در مورد اعطای قراردادهای منرالی، و ارائه اطلاعات واضح و قابل دسترس به عامه مردم در مورد مراحل اعطای قرارداد؛</p> <p>ج) احکامی به منظور حصول اطمینان از دسترسی مساویانه تمام داوطلبین واجد شرایط به اطلاعات موجود بشمول اطلاعات جنئولوجی جمع آوری شده توسط دولت؛</p> <p>د) در قسمت جوازهایی که از طریق مراحل داوطلبی (مزایده) اختصاص داده شده است، احکامی در مورد نشر اسناد داوطلبی، اسناد برنده داوطلبی، گزارش های ارزیابی داوطلبی و خلاصه‌ای از شرایط اساسی از تمام بازندگان داوطلبی، بلافاصله بعد از تکمیل مراحل داوطلبی؛</p> <p>ه) در نظر گرفتن الزامات برای وزارت معادن و پترولیم به منظور ارائه توجیه عمومی کتبی و به موقع در مورد تصمیم صدور جواز، بشمول دلایل اعطای جواز و رد صلاحیت متقاضی؛</p> <p>ج) معیارهای واضح برای ارزیابی مزایده، بر اساس بررسی کامل امتیازات و هزینه‌ها، بشمول مسایل اقتصادی، مالی، اجتماعی و محیط زیستی و اثرات آن بر محلات روستایی، خطرات وقوع نزاع و سایر عوامل مربوط. ارزیابی شامل تحلیل جامع از هزینه-سود (مصارف و منفعت) بشمول هزینه‌های (مانند امنیت کارکنان) مرتبط به معدن می‌شود که دولت آن را متقبل می‌شود. سوابق قبلی شرکت متقاضی و مالکین آن با نظرداشت تجارب کاری گذشته، توانایی مالی، حقوق بشر، محیط زیست، و روابط</p>	<p>ماده ۹۹ در مورد منع تطمیع کارکنان دولت صحبت می‌کند، این ماده بیان می‌نماید که: هرگاه درخواست دهنده، دارنده جواز و اجازه نامه یا قراردادی و یا شخص دیگر به نمایندگی از آنها، وجوه یا هر شی دارای ارزش مادی و معنوی را به عنوان پاداش، بخشش یا حق الزحمه، بطور مستقیم یا غیر مستقیم به کارکنان دولت افغانستان یا شخص ثالث به منظور وادار ساختن وی به اعطای جواز، اجازه‌نامه یا قرار داد یا فراهم نمودن سایر تسهیلات مربوط بپردازد، جرم تلقی گردیده و مرتکب به اتهام فساد اداری مورد تعقیب عدلی قرار می‌گیرد. این یک حکم مثبت است اما می‌توان با تطبیق آن بالای مقامات و هم‌چنین دارندگان جواز، آن را تقویت کرد.</p> <p>فقرة (۱) ماده ۱۳ قانون معادن مصوبه ۲۰۱۰ بیان می‌نماید که طرزالعمل داوطلبی برای تحصیل حقوق منرال‌ها باید باز، شفاف، طبق سیستم رقابتی تدارکات، بر اساس کنترل مؤثر بودجه و شرایط گزارشدهی طرح شده به منظور حصول موثریت، اقتصادی بودن، جلوگیری از سوء استفاده‌ها، و فرصت عادلانه برای اشتراک در داوطلبی‌ها توسط تمام پیشنهاد دهندگان آتی باشد. به هر حال، هیچ نوع حکم حقیقی مبنی بر اتخاذ تدابیر لازم مثلاً نشر خلاصه‌ای از داوطلبان بازنده وجود ندارد.</p>	
---	---	--

<p>اجتماعی نیز یک عامل کلیدی در مرحله ارزیابی افرها می باشد.</p> <p>تعدیل ماده ۹۹</p> <p>(۲) هر گاه مقام دولتی و یا قراردادی مبادرت به انجام عمل یا رفتاری نماید که عمل وی بطور غیرمنصفانه به نفع متقاضی صدور جواز تمام شود، کار وی جرم تلقی شده و مرتکب به اتهام فساد اداری مورد تعقیب عدلی قرار می - گیرد.</p>			
<p>تعدیل ماده ۱۹: انواع جواز و مراجع اعطا کننده آن</p> <p>(۵) وزارت معادن و پترولیم با مشوره با وزارت های ذیربط، جامعه مدنی، شرکت های استخراجی معادن، و سایر افراد ذیدخل و ذینفع، قراردادهای نمونه ای را تهیه و تدوین نموده، مسایل مربوط به محافظت تجارتي و اجتماعي را طبق بهترین طرز العمل های بین المللی در قوانین گنجانیده، و از آنها منحيث اساس اوليه برای اجرای مذاکرات به منظور عقد قرارداد یا اعطای انواع جواز ها استفاده خواهد کرد.</p>	<p>وزارت معادن و پترولیم، مسئولیت انکشاف قرار داد ها را دارد.</p>	<p>۵</p> <p>تعهد مبنی بر این که دولت از قراردادهای نمونه ای منحيث اساس اوليه برای مذاکرات در مورد عقد قرارداد، گنجانیدن بهترین طرز العمل های بین المللی به منظور مبارزه علیه فساد اداری و منازعه را استفاده خواهد کرد، و این تعهد را در مشوره با جامعه مدنی، تجار و سایر افراد ذیدخل و ذینفع توسعه خواهد داد.</p>	
<p>ماده جدید ۱۰۱: نظارت جامعه محلی و مشوره با آنها</p> <p>(۱) وزارت معادن و پترولیم مقرراتی را به منظور نظارت مردم محل بر فعالیت های استخراجی معادن، بشمول ایجاد چارچوب کاری مناسب برای تاسیس یک نهاد فراگیر و مشروع محلی به منظور رهبری نظارت، شرایط لازم برای شرکت ها و صنعتگران معدن برای برقراری ارتباط و ارائه اطلاعات لازم به مردم محل، توافقتنامه های لازم به منظور برقراری ارتباط بین نهادهای ناظر محلی و ادارات ذیربط دولتی، و برای حسابدهی شفاف، دقیق و بی طرفانه به مسایل مطروحه در جریان تطبیق کار استخراج معادن وضع</p>	<p>احکام مختلف به منظور انعقاد توافقتنامه های انکشافی جامعه محلی و مشوره دهی به جوامع محلی در قسمت انکشاف شوراهای انکشاف محلی. در مورد سهیم سازی عواید قانونی از درک استخراج معادن با محلات روستایی، ماده ۸۵ قانون معادن «کد خاصی» را در این زمینه اختصاص داده است: وزارت مالیه مکلف است، پنج فیصد از مجموع عواید حاصله از معدن را به منظور انکشاف و بهبود شرایط اقتصادی، اجتماعي و محیط</p>	<p>۶</p> <p>زبان قرارداد به منظور این که مردم محل را قادر سازد تا بر فعالیت های استخراج معادن نظارت کرده، به شمول پرداخت تخصیص فیصدی کوچک از عواید قانونی استخراج معادن به پروژه های محلی از طریق شوراهای انکشافی محلی.</p>	

<p>می کند.</p> <p>(۲) وزارت مالیه ، مکانیزمی را به منظور پرداخت فیصدی کم از عواید قانونی یک پروژه معدن مورد نظر به محلات که در آن معدن متذکره موقعیت دارد ، ایجاد می کند که این وجوهات به مقصد انکشاف محلی و راه اندازی پروژه های زیربنایی مصرف خواهد گردید. این وجوهات ، طبق ماده ۸۴ این قانون ، از ۵٪ عواید اختصاص یافته به برنامه های انکشافی ولایتی ، برداشته می شود. پرداخت آن در قالب یک مساعدت مالی متمم به بودجه انکشافی صورت گرفته ، از طریق برنامه های ملی ، یا سایر مکانیزم های مشابه که اجازه کنترل و نظارت مؤثر محلات بر وجوهات پولی را می - دهد ، به شورای انکشاف محلی پرداخت می گردد. مشارکت خوب محلات (جوامع روستایی) در قسمت نظارت از فعالیت های استخراجی معدن مورد نظر ، یک شرط برای پرداخت این وجوهات پولی خواهد بود . وزارت معادن و پترولیوم از شفافیت کامل و حسابدهی موثر در قسمت تخصیص بودجه شان و استفاده از این وجوهات ، اطمینان حاصل خواهد کرد.</p> <p>(۳) محلات که در نزدیکی ساحه معدن موقعیت دارند ، از این حق برخوردارند تا دارنده جواز استخراج معادن با آن ها در قسمت تصامیم دولت مشوره نموده ، آن ها را در مورد فعالیت های استخراجی که تاثیرات قابل ملاحظه ای بر زندگی شان دارد ، مطلع سازد. مراحل مشوره دهی و مشوره گیری باید طبق مقررات طوری تنظیم شود که تمام اقشار مختلف (بشمول زنان و اقلیت ها) در آن اشتراک کنند ، و روند مشاوره مشروع بوده ، در موعد مناسب ، معنادار و مستقل باشد. شرکت ها و دولت اطمینان حاصل خواهند کرد که محلات اطلاعات صحیح و تازه را در مورد مسایل مشوره شده به آنها ارائه کرده اند.</p>	<p>زیستی مردم ولایت یا ولایاتی که معادن در آن موقعیت دارد در «کد خاص» و یا صندوق وجهی علاوه بر مبلغ تخصیص داده شده در بودجه ملی ، اختصاص دهد.</p>		
---	---	--	--

<p>تعدیل ماده 111: تدارک اموال و خدمات محلی</p> <p>(4) در چارچوب این احکام ، اولویت خاص برای استخدام کارگران ماهر ، غیرماهر ، حرفوی و متخصص ، و همچنان تدارک اموال و خدمات به جوامع محلی که در ساحه نزدیک معدن موقعیت دارند ، داده می شود.</p> <p>تعدیل فقره های (۱) و (۱۴) ماده ۲۱</p> <p>۱۴. برنامه استخدام شهروندان افغان ، با [تسجیل] اولویت خاص [در امر استخدام] به مردم محلات در مناطق همجوار معدن را دهند ؛</p> <p>فقره های (۱) و (۱۰) ماده ۴۲ ، فقره های (۱) و (۲) ماده ۶۵ ، فقره (۲) ماده ۹۸ (۲) و سایر مواد مرتبط با این کلمات تعدیل می گردند "اولویت خاص به جوامع محلی در مناطق همجوار معدن" داده می شود .</p>	<p>چندین ماده ، بشمول ماده های ۲۱ ، ۴۲ ، ۶۵ و ۹۸ ، در مورد مکلفیت های شرکت های استخراج معادن در قسمت استخدام افغان ها و تهیه و تدارک اموال و خدمات داخلی افغانی صحبت می کند. ماده ۱۱۱ قانون معادن به طور مستقیم به این موضوع اشاره دارد :</p> <p>(۱) دارنده جواز ، اجازه نامه و قراردادی مکلف اند ، به صورت کامل کارگران ماهر ، غیرماهر و حرفوی افغان را در پروژه های فعالیت های معدن طبق احکام قانون استخدام نمایند.</p> <p>(۲) دارنده جواز ، اجازه نامه و قراردادی مکلف اند ، حین استخدام ، به متخصصین اتباع افغانی که دارای عین درجه ، تخصص و مهارت باشند ، نسبت به اتباع خارجی ، حق اولویت بدهند.</p> <p>(۳) در صورتی که اموال و خدمات افغانی از لحاظ کمیت ، کیفیت و قیمت با اموال و خدمات خارجی مشابه یا همسان باشد ، دارنده جواز ، اجازه نامه و قراردادی مکلف اند ، اشیاء ، اموال و خدمات را از داخل کشور تدارک نمایند . باید به این مسئله تاکید نمود که تنها یک ماده در مورد محلات وجود دارد که منافع آن ها نسبت به سایر افغان ها ارجحیت داده است . جزء 10 فقره (1) ماده 42 قانون معادن در مورد طرح استخدام اتباع افغانستان و تدارک اموال ، تجهیزات و خدمات از داخل کشور با در نظر داشت حق اولویت برای مردم محل ، صحبت می کند.</p>	<p>۷ شامل ساختن حکمی مبنی بر استخدام نه تنها افغان ها بلکه مردم محل در پروژه های استخراج</p> <p>مردمی که در اطراف ساحات معدن زندگی می کنند ، به طور مستقیم از فعالیت های استخراج معدن متاثر می شوند ، بنابراین ، آنها نیز باید در تمام فعالیت های کاری مرتبط با استخراج معادن در اولویت قرار گیرد . این مسئله می تواند یک مشوق کاری برای مردم محل جهت همکاری با کارگران معدن و دولت باشد.</p> <p>قانون دارای احکام مثبت در این زمینه است که اشتغال افغانها را در صورت امکان در اولویت قرار می دهد. این مسأله قابل تحسین و قدردانی است ، اما ضرورت خاص برای حصول اطمینان از استخدام افغان های محلی در جوار معدن وجود دارد. این اقدام ، به منظور استخدام منصفانه مردم محل صورت می گیرد ، اما باید به این مسأله اشاره کرد که این اقدام باعث جلوگیری از وقوع نزاع نیز می گردد. مثلا ، یک شرکت که کارگرانی را از سایر ولایات افغانستان غیر از مردم محل اطراف معدن به منظور کار در معدن به ساحه</p>
---	---	---

	<p>معدن می آورد، منجر به وقوع واکنش‌های خشونت آمیز در بین مردم محل می‌گردد.</p>		
۸	<p>ضرورت استفاده از یک حساب واحد و شفاف برای تمام عواید حاصله از منابع طبیعی.</p> <p>ایجاد و افتتاح یک حساب واحد، شفاف توسط شرکت‌های استخراج معادن برای تمام پرداخت‌های پولی به دولت و دریافت وجوهات پولی از دولت در رابطه با فعالیت‌های استخراج معدن، تا حد زیادی به ما کمک می‌کند تا به آسانی سوء استفاده‌ها از منابع طبیعی را شناسایی نماییم. از طرف دیگر، این مسأله باعث می‌گردد تا نحوه استفاده دولت از عواید حاصله از استخراج معدن را به آسانی بررسی نماییم. منرال‌ها و هایدروکربون‌ها را می‌توان تنها یک بار استخراج کرد و عواید حاصل از این منابع نه تنها باید برای نسل فعلی استفاده شود، بلکه باید برای نسل‌های آینده نیز سرمایه‌گذاری گردد.</p>	<p>در حال حاضر، قانون فعلی معادن فقط از شرکت‌های استخراج معادن می‌خواهد تا پرداخت‌های پولی خویش را به حساب خزانه دولت تادیه نمایند، اما هیچ نوع احکامی در مورد شفافیت این وجوهات وجود ندارد.</p> <p>فقره (۳) ماده ۸۳ قانون معادن، مقرراتی را صرف در مورد پرداخت حق الامتیاز دارد: رویالتی یا حق الامتیاز با نظرداشت شرایط مندرج جواز و اجازه نامه مطابق به احکام این قانون به حساب واردات دولت، تحویل بانک می‌گردد. پرداخت حق الامتیاز از عواید ناخالص با نظرداشت جزئیات محاسبات تولید، فروش و انتقال آن، تادیه می‌گردد. در ماده ۸۵ آمده است که: فیس، حق الاجاره املاک دولتی، حق الامتیاز (رویالتی) و سایر تادیات قابل پرداخت وجوه عامه بوده، به حساب واردات دولت، تحویل بانک می‌گردد. در صورت امتناع یا تاخیر از پرداخت آن، وجوه مذکور به حیث دین از سایر دارایی‌های وی به تجویز محکمه ذیصلاح، تحصیل می‌گردد.</p>	<p>تعدیل ماده ۸۵</p> <p>الف) تمام وجوهات قابل پرداخت به دولت مرتبط با فعالیت‌های استخراجی، بشمول فیس، پرداخت انعام، حق الاجاره اموال دولتی و حق الامتیاز، وجوه عامه بوده، به طور مستقیم به حساب واحد واردات دولت، که صرف برای این مقصد استفاده می‌گردد، تحویل بانک می‌گردد و در صورت امتناع یا تاخیر از پرداخت آن، وجوه مذکور به حیث دین از سایر دارایی‌های وی به تجویز محکمه ذیصلاح، تحصیل می‌گردد. به همین ترتیب، تمامی پرداخت‌های دولت در ارتباط با فعالیت‌های استخراجی باید از همین حساب به حساب واحد بانکی سایر نهادها تادیه گردد.</p> <p>ب) دولت هر ماه جزئیات مربوط به تمام پرداخت‌ها و برداشت‌ها از این حساب را در یک فرمت قابل قبول و قابل دسترس برای عامه مردم در ویب سایت وزارت معادن و پترولیم نشر می‌نماید. تمام معاملات بانکی صورت گرفته با جزئیات شان مانند دلیل پرداخت، مبدا و مقصد آن، مواد معدنی تولید شده، فروخته شده و یا انتقال داده شده، مقدار آن، قیمت، درجه و سایر اطلاعات مربوطه همراه می‌باشد.</p>